

De goede strijd van het geloof

Liturgiesuggesties:

*

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Zeven jonge mensen doen vanmiddag openbare belijdenis van hun geloof.
Zeven jonge mensen zeggen ja tegen God in een tijd waarin velen zeggen niet meer in God te geloven.
Zeven jonge mensen zeggen dat ze steun en kracht van God ontvangen in een wereld waarin alles op z'n kop lijkt te staan.
Zeven jonge mensen zeggen met Jezus als hun Vriend en Redder verder door het leven te willen gaan.
Zeven jonge mensen ...

Toen ik hen vroeg - bij de voorbereidingen door deze dienst - om iets op papier te zeggen wat het geloof voor hen persoonlijk betekent kreeg ik de volgende antwoorden.

Ik maak een keus:

* Ik geloof, schrijft Bob, dat Jezus is als een vriend, die altijd voor je klaarstaat en het mooiste wat Hij voor ons heeft gedaan is dat Hij voor onze zonden is gestorven aan het kruis.

* Ik geloof, schrijft Gerrike, dat God de Schepper is van de hemel en de aarde. Dat ik geschapen ben naar Gods beeld.

En omdat ik een zondig mens ben heeft God zijn eniggeboren Zoon voor mij gegeven met als zekerheid dat ik - door het geloof in Hem - het eeuwige leven mag ontvangen.

* Het geloof geeft mij steun, schrijft Lianne, en kracht, dat ik mij aan Gods zorg en liefde mag overgeven.

Het geloof geeft mij een enorme blijdschap ...

Zeven jonge mensen.

Best wel mooi - denk ik dan - dat getal zeven.

Want dat is het getal van God en van zijn volheid.

Zeven.

Openbare belijdenis van hun geloof.

Ze durven toch maar.

Ze durven het aan om in het midden van de gemeente vanmiddag te zeggen:

'Ik heb een Vriend.

En die Vriend heet ... Jezus.

En die Vriend heeft zo veel voor mij over gehad dat Hij daarvoor gestorven is.

Aan een ruwhouten kruis.

Voor mijn zonden.

Met Hem wil ik voortaan verder door het leven.

Op weg naar Gods toekomst.

Een nieuwe aarde en een nieuwe hemel.

Hoe ik dat weet, dat Hij ook jouw Vriend wil zijn?

Neem en lees maar je Bijbel.

Daar staat het, zwart op wit.

Johannes 15 vers 13 en verder.

Daar zegt Jezus:

"Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden. ...

U heb ik vrienden genoemd, omdat Ik alles wat Ik van mijn Vader gehoord heb, u heb bekend gemaakt."

Jezus als je Vriend.

Iedereen van ons weet: Wil je je vriendschap goed houden, dan zul je er ook aan moeten werken.

Dan zul je die vriendschap - van jouw kant - ook moeten onderhouden.

Je zoekt elkaar op.

Je belt eens wat vaker.

Je schrijft een brief.

Dat doe je ... omdat je die ander belangrijk vindt, waardevol.

Omdat je niet zou willen dat die vriendschap verbroken zou worden.

Ook met die Vriend van deze zeven - hier voor in de kerk.

Best wel moeilijk.

Om vandaag de dag die vriendschap met Jezus goed te houden.

Omdat er zo geweldig veel andere 'vrienden' op je afkomen.

Nou ja, 'vrienden'? Tussen aanhalingstekens dan.

'Vrienden' die de Bijbel afgoden noemt.

- Macht, is zo'n 'vriend'.

- Geld, is zo'n 'vriend'.

- Genot en sex, zijn van die 'vrienden'.

Ze komen je leven en je kamer binnen via de radio en de t.v..

Via de boeken die je - misschien wel verplicht voor school - moet lezen.

Via de vrienden waar je elke dag mee omgaat.

Kijk, dat soort 'vrienden' vormen een gevaar voor je vriend-schap met Jezus.

Je zult daarom steeds weer in je leven moeten kiezen.

Keuzes moeten maken.

Hoe moeilijk dat soms kan zijn.

Hoeveel strijd dat soms met zich mee kan brengen.

Om het goed te houden.

Jouw vriendschap met Jezus.

*

Over vriendschap gesproken.

In het Bijbelgedeelte dat we samen hebben gelezen schrijft Paulus aan zijn vriend ...
Timotheüs.

Timotheüs is één van de meest trouwe vrienden van Paulus.

Ze hebben elkaar leren kennen in Lystra.

Dat ligt in wat we nu Turkije noemen.

Daar in Lystra was Paulus op één van zijn zendingsreizen langs gekomen.

Het verhaal staat in de Bijbel in Handelingen 16.

Paulus heeft daar Timotheüs ontmoet, de zoon van een ge-lovi-ge Joodse vrouw,
maar van een Griekse vader.

Timotheüs wordt een discipel genoemd.

Een volgeling.

Van wie?

Van Jezus!

En Timotheüs wordt één van Paulus' eerste hel-pers.

Er bloeit een vriendschap tussen hen beiden op.

Ondanks dat ze best wel in leeftijd van elkaar verschilden.

Ook in karakter.

Ze konden best wel eens een fikse ruzie hebben.

Maar dat moet kunnen.

Nu aan deze Timotheüs schrijft Paulus tot twee keer toe een brief.

Althans, twee brieven hebben een plekje gekregen in de Bijbel.

Van alles komt in die brieven aan de orde.

Hoe Timotheüs - volgens Paulus - leiding zou moeten geven aan de gemeente van Jezus Christus.

Hoe Timotheüs met anders-denkende mensen moet omgaan: dwaalleraars.

Wat de plaats is van de vrouw ten opzichte van de man in de gemeente en in haar gezin.

Maar Paulus schrijft ook over heel praktische dingen.

Over wat wij noemen het leven als christen.

In het gedeelte dat we vanmiddag samen hebben gelezen waarschuwt hij voor het gevaar van rijkdom.

"Wie rijk willen zijn, vallen in verzoeking, in een strik, en in vele dwaze en schadelijke begeerten, die de mensen doen wegzinken in verderf en ondergang.

Want de wortel van alle kwaad is de geldzucht.

Door daarnaar te haken zijn sommigen van het geloof afgedwaald en hebben zich met vele smarten doorboord."

Het gevaar van rijkdom.

Paulus zegt hier niet dat je niet-rijk zou mogen zijn.

Je kunt - als je rijk bent - veel goeds doen voor Jezus en voor zijn gemeente.

Maar Paulus zegt heel nuchter:

(ik zeg het maar met mijn eigen woorden)

Als je geboren wordt dan heb je niets.

Je hebt zelfs niets aan je lijf.

En als je komt te overlijden, dan kun je ook niets meenemen in het graf.

Een doodshemd heeft geen zakken, zegt een spreekwoord of gezegde.

Wees tevreden met wat je hebt.

Maar zorg er voor dat godvruchtig leeft.

Dat je met God - in het geloof - leeft.

En dat dat leven van je - in het geloof - ook vrucht draagt.

Want je leven - in het geloof - houdt niet op bij de grens van de dood.

Wie gelooft, mag weten dat er leven is ná dit leven.

Een eeuwig leven, met Jezus, met God.

Daar moet je je voor inspannen.

Daar moet je je voor inzetten.

Dat is de strijd van het geloof.

"Strijd de goede strijd van het geloof, grijp het eeuwige leven, waartoe je geroepen bent en de goede belijdenis afgelegd hebt voor vele getuigen."

*

Het woord dat de Bijbel hier voor 'strijd' gebruikt, broeders en zusters, jongelui, is hetzelfde woord, waarmee in de oud-Griekse wereld de Olympische Spelen werden aangeduid.

Strijd. Sportwedstrijd, zouden wij zeggen.

Ging het bij de Olympische Spelen om de eer van de hoofdgod Zeus, die zijn godenzetel op de Olympus had, zoals de Griekse heidenen dachten in de tijd van Paulus ...

De strijd van het geloof, de goede strijd waarover de Bijbel spreekt, is een strijd tot eer van de Here God.

'Strijd de goede strijd van het geloof ...'

Paulus gebruikt wel vaker het beeld van de sportwedstrijd als aanduiding voor het leven van een christen met God.

Voor Paulus is zijn leven een echte hordeloop geweest.

Er waren heel wat hindernissen te nemen.

- Zo was er in zijn leven de strijd tegen de boze machten en tegen de zonde.
- Zo was er ook de strijd tegen de doorn in zijn vlees, wat dat ook maar geweest is.
- Zo waren er in zijn leven ... vervolgingen en gevangenschappen, honger en schipbreuk.

- Er waren in Paulus' leven ook de aanvechtingen en de depressieve momenten.

Maar al die hindernissen heeft Paulus in zijn leven genomen.

De één met meer, de ander met minder moeite.

Maar Paulus was een doorzetter.

Hij is niet aan de kant gaan zitten.

Hij is niet uitgevallen of uitgerangeerd.

Paulus heeft in zijn leven de goede strijd van het geloof gestreden en - zegt hij in zijn tweede brief aan Timotheüs:

"Ik heb het geloof behouden."

*

Welk geloof?

Het geloof in Jezus, de Christus, de Zoon van de levende God.

Het geloof in zijn opstanding en in een leven na de dood.

Dát gelooft Paulus en hij schrijft er heel wat over.

Vele brieven in de Bijbel zijn uit zijn pen gekomen.

Paulus gelooft.

Net als die zeven, vanmiddag, hier vóór in de kerk.

Net als al die anderen die ontdekt hebben dat er een God is die in de Bijbel tot ons spreekt.

Dat geloof ... dat moet je bewaren, vasthouden, voeden.

Dat geloof moet je trainen.

Door naar de kerk te gaan, naar een club of naar een JV.

Dat geloof ... daar moet je soms voor vechten.

Want er zijn zoveel mensen om je heen ... die níet gelovig zijn.

Die je eigenlijk maar een beetje sullig vinden.

Bijbel lezen, bidden, naar de kerk gaan?

Waar is dat nou goed voor?

"Strijd de goede strijd van het geloof."
Het is, broeders en zusters, jongelui, net als met sporters.
Wanneer ze er zelf niet in geloven ...
Wanneer ze geen zelfvertrouwen hebben ...
kunnen ze het wel vergeten.
Komen ze niet tot een topprestatie.
Da's net als met een studie.
Wanneer je er zelf niet in gelooft ...
Wanneer je geen zelfvertrouwen hebt ...
kun je het wel vergeten.
Kom je niet tot het begeerde eind-diploma.

Kijk, dat zelfvertrouwen, dat is niet alleen nodig bij het begin van een wedstrijd, een studie, een werkkring, een verkering of een huwelijk - om maar een paar concrete dingen te noemen ...
Je hebt dat zelfvertrouwen nodig ... de hele wedstrijd door.
Er komen tijdens de wedstrijd - om dat beeld nog even vast te houden - altijd momenten, waarop je je zelfvertrouwen dreigt te verliezen.
Je ziet het soms niet meer zitten.
Dan komt het erop aan de tanden op elkaar te zetten én om dóór te zetten.
Want als je niet weet door te zetten, val je terug en raak je misschien wel zover achter, dat het een verloren wedstrijd wordt.

Met geloven is het net zo.
Op zo'n dag als vandaag heb je het gevoel met ik weet niet hoeveel geloofsenergie er tegen aan te kunnen gaan.
Over twee weken mag je misschien voor het eerst het avondmaal mee vieren.
Je ziet er met spanning naar uit.
Je verwacht er heel wat van.
Maar ... vergis je niet.
Het kan ook een teleurstelling worden.
Er zullen in je leven momenten komen - ook Paulus wist daarvan - waarop de omstandigheden en gebeurtenissen en beproevingen je dreigen te verlammen en overspoelen.
Dan komt het erop aan je geloof - en geloven is in de taal van de Bijbel: vertrouwen ...
Dan komt het erop aan je geloof vast te houden, God vast te houden, Jezus vast te houden als die grote Vriend van jou en mij.
Daar moet je soms voor vechten.
Anders wordt het een verloren wedstrijd voor je.
Daarom: "Strijd de goede strijd van het geloof."

*

De góede strijd!
Er wordt in onze wereld heel wat gestreden.
Ik noemde in het begin van de preek al de Olympische spe-len.
Ik denk ook aan de verkiezingsstrijd die we net achter de rug hebben, overigens ...
we moeten binnenkort weer naar de stembus.

Ik denk aan de strijd van het WK-voetbal dat volgende maand weer velen aan de buis zal kluisteren.

Er worden vandaag de dag ook ontzaglijk veel verkeerde en slechte wedstrijden gespeeld.

Buiten de kerk, maar ook binnen de kerk.

De strijd om macht, om eigen eer, om rijkdom.

Er is, zegt Paulus in zijn brief aan Timotheüs, maar één góe-de strijd.

Dat is de strijd van het geloof.

De strijd tegen alles wat bij van God vandaan wil trekken.

De strijd tegen de god-loze wereld.

De strijd tegen de zonde.

De strijd tegen ons eigen vlees.

De strijd tegen onze zelfzuchtige begeerten.

Dat is inderdaad een strijd.

Het kost moeite, inspanning.

Het vraagt om volharding, doorzettingsvermogen.

Natuurlijk hoef je die strijd niet alleen te strijden.

God geeft je daar de kracht voor.

De Heilige Geest, de Geest van Christus, wil je daarbij coachen.

Want je moet - met die goddelijke hulp de eindstreep zien te halen.

De finish.

Je moet - schrijft Paulus - het eeuwige leven grijpen.

Want daartoe ben je geroepen.

God roept, broeders en zusters, jongelui, deze zeven en ons allen tot het eeuwige leven.

God wil niets liever dan dat wij met Hem en met Jezus zullen leven.

Nu al. En tot in eeuwigheid.

Een leven dat nu al begint en dat niet zal ophouden.

Daartoe roept God ons, u en jou en mij.

Maar dan moet je dat leven met Hem wel grijpen, vastpakken.

Niet één keer.

Je moet dat leven met Hem telkens weer vastgrijpen.

Elke dag opnieuw.

*

"Strijd de goede strijd van het geloof, grijp het eeuwige leven, waartoe je geroepen bent en de goede belijdenis afgelegd hebt voor vele getuigen."

Je zou, broeders en zusters, jongelui, kunnen zeggen dat Paulus Timotheüs hier herinnert aan zijn openbare geloofsbelijdenis.

Openbare geloofsbelijdenis.

Want de doet belijdenis van je geloof in aanwezigheid van vele getuigen.

Je doet belijdenis in de gemeente van de Here Jezus.

In de kring van al die mensen die Hem ook hebben leren kennen als hun Vriend en Verlosser.

De gemeente.

Want God heeft best wel begrepen dat je als mens alleen ... zo moeilijk tot geloven komt en zo moeilijk geloven blijft.
Daarom is de gemeente zo belangrijk.
We mogen en kunnen elkaar stimuleren, aanvuren in de goede strijd van het geloof.

Openbare geloofsbelijdenis.
Voor vele getuigen zeg je dat je het van God verwacht.
Dat je van de Here Jezus houdt.
Dat je niets liever wilt dan in zijn directe omgeving leven en ... sterven.
En dat je bereid bent Hem en de naaste te dienen.
God wist dat al!
Maar nu weet zijn gemeente dat ook.

En zo schakelt de Heilige Geest haar jong- en oud- belijdende leden in ... in het wereldwijde werk van de gemeente.
En ze durft dat te doen, omdat de kerkeraad hen heeft toe-gelaten tot het doen van openbare geloofsbelijdenis.
Dat klinkt misschien wat formeel, maar daarmee zegt de kerkenraad zoiets als:
'Bob, Remko, Gerrike, Petra, Jan, Rob en Lianne ... die kun je in Gods Koninkrijk om een boodschap sturen, want ze kennen Jezus als hun Heer en ze weten waarom het Hem gaat.'

*

Openbare geloofsbelijdenis is geen eindpunt, maar een beginpunt.
Grijp naar je Bijbel.
Zoek - met het oog op de vele vragen die het leven je stelt - je kracht in het gebed.
En ... ga naar de gemeente, ga naar de kerk.
Toerusting en training zijn broodnodig.
Aan het einde van de wedstrijd staat Jezus Christus op je te wachten.
Daar ontvang je een onvergankelijke prijs:
Het toegangsbewijs voor het eeuwige leven.
Jezus heeft die prijs voor u en jou en mij verdiend.
Hij heeft het met zijn eigen bloed betaald.
Toen Hij stierf aan een ruwhouten kruis en weer opstond uit het graf.
Jezus ... mijn Vriend en uw en jouw en mijn Verlosser.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 29 mei 1994

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !